

ת"פ (ראשון לציון) 4621-02-23 - מדינת ישראל נ' שימי גפנר

ת"פ (ראשון-לציון) 4621-02-23 - מדינת ישראל נ' שימי גפנר שלום ראשון-לציון

ת"פ (ראשון-לציון) 4621-02-23

מדינת ישראל

נגד

שימי גפנר

בית משפט השלום בראשון-לציון

[25.09.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שירלי דקל נוח

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן, בעבירות של יצוא, יבוא, מסחר הספקה סמים מסוכנים, לפי סעיף 13 + 19 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים") ובעבירה של החזקת סמים מסוכנים לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) + 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר ליום 18.1.2023, סיכם הנאשם יחד עם מרדכי פרץ לבצע עבירה של יבוא סמים לישראל. במסגרת הקשר ולשם קידומו, שוחחו השניים ביניהם בטלפון באמצעות אפליקציית הטלגרם, ואף נפגשו מספר פעמים וסיכמו כי הנאשם יקבל סכום של ₪ 60,000 בעבור יבוא הסם. ביום 22.1.2023 נחת הנאשם מטיסה מקופנהגן בשדה התעופה "בן גוריון" בלוד. הנאשם החזיק בשתי מזוודות אותן נשא ב-210 פלטות של סם מסוג חשיש במשקל 20.35 קילוגרם נטו, כשהפלטות מוסלקות בתחתית כפולה במזוודות. ביום 24.1.2023 החזיק הנאשם בדירתו בפרדס חנה בסם מסוג קנאביס במשקל 21.24 גרם נטו, וזאת לצריכתו העצמית, מבלי שקיבל היתר או רישיון מאת המנהל. ההסדר הדיוני ותסקיר שירות המבחן בהתאם להסדר דיוני מיום 13.9.2023, כתב האישום תוקן כמפורט לעיל. הנאשם הודה, הורשע ונשלח לשירות המבחן לשם הכנת תסקיר בעניינו. הצדדים הודיעו כי במסגרת ההסדר ביניהם הגיעו להסכמה לפיה בשלב הטיעונים לעונש תוכל ההגנה לטעון כי הופעלו על הנאשם לחצים מצד גורמים עבריינים לבצע את יבוא הסם, בשל חובות שהיו לו לאחרים. לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש.

לפי תסקיר שירות המבחן מיום 4.7.2020, הנאשם בן 53, גרוש ואב ל-3 ילדים בגירים. הנאשם הוא הצעיר מבין 11 אחאים, ובני משפחתו מנהלים אורח חיים חרדי. הנאשם למד 12 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות. הנאשם תיאר תפקוד לקוי ובעיות משמעת, לדבריו, ברקע לכך שימוש באלימות פיזית, מילולית ורגשית כלפיו מצד דמויות הסמכות במסגרות.

הנאשם לא גויס לשירות צבאי מטעמי דת וקיבל פטור מסיבת אי התאמה. בהיותו נער החל הנאשם לנהל אורח חיים חילוני. הנאשם החל לעבוד בגיל 19, ולאורך השנים שמר על יציבות תעסוקתית.

הנאשם מסר כי לשם שמירה על כבוד משפחתו, ניהל במשך כ-20 שנים חיים כפולים - אורח חיים חילוני, לצד התנהלות חיצונית על פי אורח החיים החרדי, וכי רק בגיל 36 ניתק עצמו מהקהילה החרדית.

הנאשם מסר כי כשהיה בן 34 פתח עסק עצמאי, אך בשל התנהלות כלכלית לקויה צבר חובות, ולאחר שנתיים נאלץ לסגור את העסק. בעקבות כך, החל לנהל אורח חיים חסר יציבות, נעדר רצף תעסוקתי, אשר כלל שינויים רבים במקום המגורים. לדברי הנאשם, כיום הוא פועל להסדרת חובותיו.

הנאשם נישא בשנת 2000 והתגרש בשנת 2006. הנאשם תיאר קשיים בקשר הזוגי והידרדרות לשימוש בסמים באותן שנים. הנאשם מסר כי שמר על קשר קבוע עם ילדיו, המתגוררים עם אימם בירושלים, אולם הוסיף כי לא עמד בתשלומי המזונות לילדיו נוכח קשייו הכלכליים.

בגיל 35 החל הנאשם להשתמש בסם מסוג קנאביס, על רקע המשבר הכלכלי שחוה, ולאורך השנים עשה שימוש אינטנסיבי בסם מסוג זה, וכן השתמש לתקופות קצרות גם בסמים מסוג קוקאין ו-M.D.M.A.

הנאשם מוכר לשירות המבחן מהליך המעצר בתיק הנדון במסגרתו התרשם כי הנאשם בחייו הבוגרים העמיק את השימוש בסמים כדרך להימנע מהתמודדות ישירה עם הקשיים הרגשיים שחוה, דבר שהביא להעמקת קשריו השוליים. הנאשם גילה הבנה ראשונית לבעייתיות במצבו סביב דפוסיו ההתמכרותיים ולצורך במענה טיפולי בהיבט זה, לצד קושי להתייחס לדפוסיו ועמדותיו ברקע להעמקת המעורבות בעולם הסמים מעבר לשימוש העצמי.

שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון להמשך מעורבות שולית בעולם הסמים, וכי שילוב הנאשם במסגרת טיפולית סגורה למכורים עשוי להפחית את הסיכון במצבו.

בהתאם להמלצת שירות המבחן, בחודש אפריל 2023, הוחלט במסגרת הליך המעצר על שחרורו של הנאשם לקהילה טיפולית "רוח במדבר" והוטל עליו צו פיקוח מעצר. במסגרת צו הפיקוח, אשר בהמשך הוארך על פי המלצת שירות המבחן, עמד שירות המבחן בקשר עם גורמי הטיפול בקהילה הטיפולית. מהדיווחים שהתקבלו עלה כי הנאשם נענה לכללי המקום, ביצע את המוטל עליו ונענה לסמכות גורמי הטיפול. בהיבט הטיפולי, הנאשם החל לזהות דפוסים בעייתיים ואת הרקע לבעיית ההתמכרות, כשבהמשך אף הציב לעצמו מטרות במישור התפקודי והטיפולי, אך עלה קושי מסוים לקבל את ההכוונה והביקורת כלפיו מצד הצוות ומטופלים אחרים בקהילה, באופן שגם הוביל לקשרים חברתיים מרוחקים.

בחודש ינואר 2024, השלים הנאשם את התכנית הטיפולית ב"רוח במדבר", והשתלב בטיפול המשך בהוסטל של הקהילה עד לחודש יוני 2024. בתקופה בה שהה הנאשם בהוסטל, הוא שמר על יציבות תעסוקתית, יצא לביקורים אצל בני משפחתו ומסר בדיקות שתן לאיתור סמים כנדרש. במסגרת הטיפול הפרטני, הנאשם שיתף בפתיחות, הגיע באופן סדיר למפגשים הקבוצתיים, וחל שיפור לטובה בקשריו הבין אישיים וביכולתו להתמודד עם סיטואציות בעייתיות. לאחר השלמת שהיית הנאשם בהוסטל, הנאשם פנה ליחידה לטיפול בהתמכרויות בעיר אופקים, ונבנתה עבורו תכנית הכוללת מפגש פרטני אחת לשבועיים, קבוצת N.A מידי שבוע ובדיקות שתן אקראיות לאיתור שרידי סם.

בפגישתו עם שירות המבחן התייחס הנאשם להליך הטיפולי שעבר, תיאר תחושת בדידות נוכח קשיים חברתיים בקהילה וקשיים בתקשורת עם גורמי הטיפול. לצד זאת, תיאר הנאשם הליך טיפולי מעמיק, שכלל רכישת ידע ודרכים להתמודדות אדפטיבית במצבי משבר, התבוננות בדפוסי התנהגותו במהלך חייו וברקע לביצוע העבירה, בבחירותיו הבעייתיות ובחוסר היציבות שאפיין את חייו. הנאשם ביטא הבנה לצורך שלו בהמשך הטיפול בתחום ההתמכרויות במסגרת טיפולית אמבולטורית.

הנאשם התייחס למצבו הנוכחי מבחינת החובות שצבר ולצורך בהכנסה נוספת, תיאר התנהלות רצינית ואחראית במקום עבודתו, וביטא הערכה כלפי מעסיקו, שסייע לו במציאת מקום מגורים לאחר שעזב את ההוסטל. הנאשם תיאר קושי סביב תנאי מגוריו, שלדבריו מקשים עליו להיפגש עם ילדיו בתדירות גבוהה וביטא תחושת תסכול מכך. הנאשם מסר כי במסגרת קשרים שוליים שקיים בעבר, הופעלו עליו לחצים מצד גורמים עברייניים ואיומים על חייו ועל בני משפחתו, ולא הייתה לו ברירה אלא לקבל את ההצעה לביצוע העבירה לצורך הסדרת החוב. הנאשם תיאר סיוע מצד האחר המעורב בתיק סביב התארגנות ותכנון העבירה, אך שלל היכרות מוקדמת ביניהם. הנאשם תיאר את התנהלותו כאמור מתוך חשש, אך גם מתוך רצון בהשגת רווח כספי משמעותי, אשר יהווה מענה לקשיים הכלכליים עימם התמודד.

הנאשם הביע צער ואכזבה מהתנהלותו ומעורבותו הפלילית, כשלדבריו פעל תחת השפעת סמים וללא התייחסות מספקת להשלכות האפשריות של מעשיו.

שירות המבחן התרשם כי מגיל צעיר הנאשם התקשה למצוא את מקומו במערכת המשפחתית ולא קיבל לתחושתו מענה מותאם לצרכיו הרגשיים. לאורך השנים התמודד הנאשם עם חוויה של דחיה וחריגות בסביבתו החברתית, באופן שהעצים את תחושת הבדידות. ככל הנראה, בעקבות משבר זוגי וכלכלי שחווה הנאשם, כמו גם חוסר במערכות תמיכה, חלה נסיגה בתפקודו של הנאשם וביכולתו להתמודד באופן אדפטיבי עם מצבו זה ועם הלחצים הרגשיים שחווה. לאור זאת, פיתח הנאשם דפוסי התמכרות, מעורבותו בעולם הסמים העמיקה, ובתהליך הדרגתי חלה גם הגמשה בעמדותיו בכל הקשור לביצוע עבירות בתחום זה.

כגורמי סיכון לעבריינות חוזרת, ציין שירות המבחן את מאפייניו המתוארים של הנאשם, חוסר היציבות בהתנהלותו, דפוסי ההתמכרויות ואופי העבירה המשקף מעורבות עמוקה בעולם הסמים.

כגורמי סיכוי לשיקום, ציין שירות המבחן את העובדה שהנאשם נעדר הרשעות קודמות, באופן המשקף להערכת שירות המבחן כי טרם הפנים דפוסי חשיבה והתנהגות שוליים, יכולתו להימנע משימוש בסמים ומהתנהגות בעייתית נוספת מאז מעורבותו בעבירות נושא תיק זה, וכן השלמת ההליך הטיפולי הממושך. עוד לקח שירות המבחן בחשבון את הערכתו כי ההליך המשפטי היווה עבור הנאשם גורם מרתיע ומציב גבול, וכי הנאשם לקח אחריות מלאה על התנהלותו השולית וגילה נכונות להמשיך ולבחון את דפוסיו הבעייתיים בסיוע גורמי הטיפול.

לאור שיתוף הפעולה המלא של הנאשם והתנהלותו המחויבת והרצינית לאורך זמן, ובשים לב לכך שהוא נעדר עבר פלילי, שירות המבחן סבר שישנה חשיבות לסיים את ההליך הפלילי ולאמץ את האפיק השיקומי, באופן שיאפשר לנאשם להתפנות להמשך ההליך הטיפולי ויגביר את תחושת הוודאות עבורו. לשיטתו, שילוב הנאשם בטיפול המשך אמבולטורי בתחום ההתמכרויות בהתאם לתכנית הטיפולית שגובשה עבורו, הוא מענה המותאם להפחתת הסיכון במצבו לטווח הקרוב והרחוק. על כן, הומלץ על הטלת צו פיקוח למשך שנה, במהלכו יעמוד שירות המבחן בקשר עם גורמי הטיפול ביחידה להתמכרויות ויהווה גורם פיקוחי נוסף עבורו.

בנוסף, בשים לב לחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, הומלץ על הטלת ענישה מוחשית בדמות מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, שיציב עבורו גבול ברור ומרתיע, אך לצד זאת יאפשר לו את המשך הליך השיקום. בשים לב לגורמי השיקום שצוינו ומאחר שהנאשם נעדר מערכות תמיכה משמעותיות, הומלץ לשקול שהעונש שיוטל על הנאשם לא יהיה ברף המקסימלי.

תמצית טיעוני הצדדים והראיות לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי כמות הסמים שייבא הנאשם לארץ היא משמעותית מאוד, כי הנאשם והאחר תכננו את פעולת הייבוא, וכן כי הסלקת הסם בדופן המזוודות מהווה נסיבה לחומרה, וכי כל אלו מלמדים על פגיעה משמעותית ובמידה רבה בערכים החברתיים המוגנים.

ב"כ המאשימה הפנתה למספר פסקי דין וטענה כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

ב"כ המאשימה טענה כי אין לקבל את המלצת שירות המבחן, המהווה חריגה קיצונית ממתחם העונש ההולם באופן לא מוצדק. עוד הפנתה ב"כ המאשימה לכך שלמרות ההליך הטיפולי הממושך שעבר הנאשם, טרם התייצב מצבו הן מבחינת מקום מגורים והן מבחינת תעסוקה.

ב"כ המאשימה טענה כי לאור ההליך הטיפולי שעבר הנאשם עד כה, ראוי לסטות במעט ממתחם העונש ההולם, ולהשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי, קנס משמעותי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי וכן לחלט את הכספים שנתפסו.

ב"כ הנאשם טען כי עוד מעת מעצרו היה הנאשם נחוש לעשות את הכול על מנת לשקם את חייו, עמד בדבריו ועשה מאז כברת דרך שיקומית משמעותית.

ב"כ הנאשם טען כי במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם, יש לתת משקל משמעותי לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את עבירת ייבוא הסמים - לחצים כבדים שהופעלו עליו מצד גורמים עבריינים, לאור חובות כספיים, בהתאם לראיות שהוצגו למאשימה, ולא מאחר שהנאשם היה מעוניין להעשיר את קופתו או מאחר שהתנהלות כזו היא חלק משגרת חייו.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם את העבירות נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, כשמתחם זה משקלל את אותן הנסיבות להן טען, וכן כי יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום ולאמץ את המלצות שירות המבחן, כך שיושתו על הנאשם מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, שלא למשך התקופה המקסימלית.

ב"כ הנאשם הפנה לעדות שני עדי אופי שהעידו לטובת הנאשם במסגרת הראיות לעונש, קרוב משפחתו ומעסיקו הנוכחי, ולהליך הטיפולי הארוך והאינטנסיבי בו נטל הנאשם חלק עד כה, הליך שנשא פרי, ולכך שלאחר כ-15 חודשי טיפול, הוא ממשיך לשמור על רצף טיפולי עם היחידה להתמכרויות. עוד הפנה ב"כ הנאשם להתרשמות שירות המבחן כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע ומציב גבול עבור הנאשם וכי הנאשם לוקח אחריות מלאה על מעשיו ומגלה נכונות להמשיך בהליך טיפולי, עובד למחיתו כמחסנאי, כאשר מעסיקו שהעיד כעד אופי דואג לו למקום מגורים זמני.

ב"כ הנאשם טען כי עבודת הנאשם היא חשובה והכרחית לשיקומו, וביקש כי בית המשפט יחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום וכי העונש שיושת על הנאשם יהיה מידתי באופן שלא יוביל לגדיעת מטה לחמו, שכן לטענתו יש קשר ישיר בין השתלבותו בחברה ובתעסוקה להליך השיקום שלו. ב"כ הנאשם ביקש להימנע מפסילת רישיון הנהיגה בפועל, שכן הנאשם מתנייד למקום העבודה ברכב, וטען כי פסילת הרישיון תפגע בפרנסתו.

בדבריו האחרונים טרם גזר הדין, טען הנאשם כי הוא לא התנהל בצורה נכונה בהתנהלותו הפיננסית וצבר חובות של כשני מיליון שקלים, עימם היה צריך להתמודד לבדו, בהיעדר גורמי תמיכה ממשפחתו. לדבריו, משלא הצליח לשלם את חובותיו, הגיע למצב בו היה חסר בית והתדרדר לשימוש בסמים. הנאשם טען כי התגרש כשבנו הקטן היה בן כמעט שנה, ומאז חי בחוסר יציבות, חווה עליות ומורדות, גם בקשר שלו עם ילדיו, היה לו קשה להתמודד עם קשייו והוא ברח מבעיותיו לשימוש בסמים. הנאשם טען כי האדם ממנו רכש את הסמים סיבך אותו, ומי שאיים עליו הכיר את כל הפרטים לגבי גרושתו וילדיו ואמר לו כי יפגע בילדיו. הנאשם טען כי איומים אלו הכניסו אותו לפחד וחרדה, עד שפעל ללא שיקול דעת, וכלשונו "בחוסר שפיות הדעת". הנאשם טען כי הוא כואב את הטעויות שעשה, ושמה על כך שנתפס, מאחר שההליך הטיפולי גרם לו לצאת מחוסר האיזון וחוסר היציבות אותם חווה במשך כל חייו. הנאשם טען כי הוא מעוניין להמשיך בטיפול, ובעתיד סבור כי יעודו הוא לעזור לאחרים על מנת שלא יגיעו למצב אליו הוא הגיע.

ביום 11.9.2024 הגיש הנאשם מכתב בו ביקש להתחשב בהתקדמות הטיפולית הנוספת מאז הדין, ועדכן כי פנה לאחרונה למאמן אישי, קבע פגישה אצל פסיכיאטר כדי לבחון האם הוא זקוק לטיפול נפשי וכן החל להנחות קבוצות ולהעביר הרצאות למטופלים בעמותת "STEPS" לטיפול בהתמכרויות. הנאשם ביקש לאפשר לו להמשיך בטיפולים הפרטניים והקבוצתיים ולהטיל עליו לרצות עבודות שירות באופן שלא יקטע את הטיפול בו הוא מצוי. למכתבו צורף אישור של מנכ"ל העמותה, לפיו הוא שבע רצון מעבודת הנאשם ותרומתו לעמותה. היום הגיש מכתב מאת עו"ס יחידה לטיפול בהתמכרויות באופקים, לגבי מצבו העדכני של הנאשם.

שני עדי האופי אשר העידו מטעם ההגנה במסגרת הראיות לעונש הם: ישראל אדיר, קרוב משפחה של הנאשם, שמסר כי הוא היחיד מבין כל בני המשפחה המורחבת ששומר איתו על קשר רציף לאורך כל השנים, ורפאל יפרח, המעסיק את הנאשם מאז שסיים את השהות בהוסטל וכן העמיד לרשותו מקום בו יוכל להתגורר. מר אדיר העיד על שינוי "מקצה לקצה" אצל הנאשם בכל הרבדים, בהסתכלות שלו על החיים, על העבודה ועל הקשרים עם ילדיו. מר אדיר העיד כי הנאשם הפך להיות אדם אחראי, נחוש ועקבי, שחשוב לו עתידו והוא מעוניין להוכיח לכולם כי מה שהיה לא יחזור על עצמו לעולם.

מר יפרח העיד כי נתן לנאשם הזדמנות וקלט אותו בעסק שלו כעובד, למרות שידע על התיק הפלילי ועל עברו. מר יפרח העיד כי במהלך הזמן שחלף היטיב להכיר את הנאשם, הם מנהלים שיחות נפש, והוא למד לתת בו אמון מלא. לדבריו, הנאשם מבצע את המשימות המוטלות עליו בצורה הטובה ביותר, מתגבר על כל מכשול הן במהלך העבודה והן בחייו האישיים, ומגלה רצון לבנות את חייו מחדש ולהיות אדם נורמטיבי.

דיון והכרעה

הנאשם ייבא לארץ 20.35 קילו סם מסוג חשיש וכן החזיק בביתו סם מסוג קנאביס במשקל 21.24 גרם לשימוש העצמי.

קביעת מתחם העונש ההולם

אף שהנאשם הורשע בשתי עבירות שונות שעניין סוגי סם שונים, הרי ששתי העבירות הן עבירות על פקודת הסמים המסוכנים. לאור זאת, ובהתאם למתווה טיעוני באי כוח הצדדים לעונש, אתייחס לשתי העבירות כ"אירוע אחד" ואקבע בגין מתחם עונש אחד.

הערכים החברתיים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

הערכים המוגנים העיקריים עליהם בא האיסור על ייבוא סמים להגן הם שלום הציבור ובריאותו, הן בריאות הגוף והן בריאות הנפש. הפסיקה חזרה והדגישה את הפגיעה הקשה הנגרמת כתוצאה מייבוא, סחר והפצת סמים, הן למשתמשים בסם והן לאלו הנפגעים מעבירות המבוצעות על רקע הסמים, כדוגמת עבירות אלימות המבוצעות על ידי המשתמשים בסם, עבירות רכוש הנעברות כדי לממן את רכישת הסמים ועוד (ע"פ 7952/15 מדינת ישראל נ' שך (15.2.2016)).

מעבר לכך, נגרם נזק כלכלי עקיף לקופה הציבורית, מאחר שנדרשים כספים ומשאבים רבים על מנת להעניש או לשקם את אותם אלו שהתמכרו לסמים.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו היא ממשית ומשמעותית, הנגזרת מהכמות הגדולה של הסם שייבוא. נסיבות ביצוע העבירות

לעיתים מכונה הסם מסוג חשיש כ"סם קל", זאת לעומת סמים מסוג קוקאין והרואין המכונים "סמים קשים", אולם "...המציאות, כמו גם מחקרים בתחום, מצביעים על כך שמדובר בשימוש ממכר כשלעצמו אשר מוליך לשימוש בסם קשה יותר, כתוצאה כמעט בלתי נמנעת", כפי שעלה גם מהפרטים שמסר הנאשם בעצמו לשירות המבחן, אשר במהלך השנים התנסה גם בשימוש בסמים "קשים".

מכל מקום, הכמות הגדולה של הסם במקרה דנן "מהוות משקל נגד (תרתי משמע) לסוג הסם שמדובר בו" (ראו דברי בית המשפט העליון ב-ע"פ 6065/06 מדינת ישראל נ' חטואל (4.9.2006)).

מנסיבות ביצוע עבירת יבוא הסם עולה כי הנאשם הסתייע באחר, לאחר שהשניים שוחחו ביניהם באמצעות אפליקציית הטלגרם וכן נפגשו מספר פעמים לשם השלמת העבירה. השניים סיכמו כי הנאשם יקבל עבור ייבוא הסם תמורה בסך 60,000 ₪. בעקבות האמור, הנאשם נסע לחו"ל ושב לארץ, ובמזוודות שנשא עמו היו מוסלקות בתחתית כפולה 210 פלטות של סם מסוג חשיש, במשקל כולל של 20.35 ק"ג, כפי שהתגלה על ידי בודק המכס שבדק את המזוודות. מהעובדות הללו עולה כי לייבוא הסמים לישראל קדמו תכנון והיערכות מצדו של הנאשם.

הסיבה שהביאה את הנאשם לייבא את הסמים היא שהיה נתון ללחצים שהופעלו עליו מצד גורמים עבריינים, בשל חובות שהיו לו לאחרים.

לא ברור מהעובדות האם הנאשם יזם בעצמו את התוכנית העבריינית ואת התכנון הארגוני, אך אין ספק שהיה לו חלק עיקרי בביצוע העבירה, שכן הוא היה זה שביצע בפועל את ייבוא הסם לארץ, והאחר סייע לו בכך.

הנזק הקונקרטי מביצוע עבירת ייבוא הסמים נמנע בזכות העובדה שהנאשם נעצר בכך עם הסמים, מיד לאחר שנחת בשדה התעופה בן גוריון, וכך נמנעה הפצתו לציבור בישראל.

הנזק הפוטנציאלי שהיה עלול להיגרם כתוצאה מהפצת הסמים הוא גדול ומשמעותי, לנוכח כמות הגדולה של הסם, שיכול היה לשמש להכנת מנות רבות של סם.

כמו כן, לאחר שנתפס הנאשם עם הסמים שייבא, בוצע חיפוש בביתו ונמצאו שם 21 גרם של סם מסוג קנאביס, אותו החזיק לשימוש העצמי.
הענישה הנוהגת
עבירת יבוא סמים נחשבת מבין החמורות שבעבירות בפקודת הסמים המסוכנים, והמחוקק קבע לצדה עונש של עד 20 שנות מאסר.
הפסיקה חזרה והדגישה את ההכרח להיאבק בנגע הסמים ואת הצורך להעביר מסר מרתיע מפני ביצוע עבירות אלה, על ידי הטלת ענישה מחמירה ומרתיעה (ע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יונה (4.7.2012)).
עוד נקבע כי ככלל, בעת גזירת עונשם של עברייני סמים, יש להתחשב בעיקר בחומרת העבירה ובצורכי ההרתעה, ושיקוליו האישיים של הנאשם נסוגים מפני שיקולי הנזק הקשה הנגרם מהשימוש בסם.
לרוב מוטלים על מי שייבא סמים עונשי מאסר לתקופות משמעותיות, לצד ענישה מרתיעה צופה פני עתיד וענישה כלכלית, כאשר חומרת הענישה נגזרת מנסיבות ביצוע העבירה, ביניהן, אופן הייבוא, סוג הסם וכמותו, והתמורה שקיבל הנאשם או אמור היה לקבל.
לתמיכה במתחם הענישה לו עתרה, הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקה, אשר התקשיתי ללמוד ממנה אודות קביעת מתחם העונש ההולם בענייננו, שכן עניינה שונה -
ע"פ 7757/21 מרזוקי נ' מדינת ישראל (24.5.2022) - כתב האישום הוגש לבית המשפט המחוזי כערכאה הדיונית ועניינו עבירות של יבוא של סמים מסוג מתאמפטמין וכן שיבוש הליכי המשפט.
עפ"ג (מחוזי-מרכז) 47360-10-19 קורן נ' מדינת ישראל (2.5.2021) - הנאשם ייבא לארץ סמים בכמות הגדולה בכעשרה אחוזים מאשר בעניינו, וזאת באופן מתוחכם ובמסווה של עסק שהקים לייבוא מחשבים ורכיבים נלווים. כן החזיק הנאשם במשרדו ובביתו סמים בכמות גדולה בהרבה מאשר בענייננו וכן במאות אלפי שקלים במזומן.
ת"פ (שלום-ראשל"צ) 666-04-21 מדינת ישראל נ' אביסרור (4.10.2021) - הנאשם ייבא 167 גרם זרעי סם מסוג קנאביס, 86 חבילות של סם מסוג חשיש במשקל 4.27 קילוגרם, 15 גרם סם מסוג קוקאין וכן סם מסוג קנאביס בכמות קטנה. בית המשפט אישר את הענישה אליה עתרו הצדדים בהתאם להסדר טיעון מבלי שנקבע מתחם ענישה. לתמיכה בעתירתו לעונש הפנה ב"כ הנאשם לשלושה גזרי דין של בתי המשפט המחוזיים שדנו בתיקים כערכאה ראשונה.

מעיון במאגרים המשפטיים, מצאתי כי על שניים מתוך שלושה גזרי דין אלו הוגשו ערעורים על ידי המדינה, ואשר התקבלו על ידי בית המשפט העליון. מצופה היה כי ב"כ הנאשם יבדוק זאת בעצמו בטרם הפנה בטיעונו לעונש לגזרי הדין הללו.

יוער עוד כי אין עניינם של גזרי דין אלו ביבוא סם מסוג חשיש, ומשכך לא ניתן ללמוד מהם לעניין מתחם הענישה לו טען ב"כ הנאשם, אלא רק לעניין אפשרות החריגה מהמתחם מטעמי שיקום - ת"פ (מחוזי-ת"א) 1574-04-18 מדינת ישראל נ' פלוני (11.5.2020); ת"פ (מחוזי-ת"א) 39201-05-19 מדינת ישראל נ' רפאל (23.6.2019) ופסק הדין שניתן בערעור שהוגש מטעם המדינה - ע"פ 5826/19 מדינת ישראל נ' רפאל (21.1.2020); ת"פ (מחוזי-ת"א) 8254-01-11 מדינת ישראל נ' דילן (14.9.2011) ופסק הדין שניתן בערעור שהוגש מטעם המדינה - ע"פ 7714/11 מדינת ישראל נ' דילן (23.2.2020).

עיינתי בפסיקה נוספת שעניינה עבירות על פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע, כשסוג הסמים הוא חשיש או קנאביס, וזאת תוך ביצוע ההבחנות הנדרשות לענייננו לקולה ולחומרה - ראו לדוגמה: ע"פ 6065/06 מדינת ישראל נ' חטואל (4.9.2006); רע"פ 3084/21 מדינת ישראל נ' יאגודיב (12.5.2021); רע"פ 8630/21 האמער נ' מדינת ישראל (21.12.2021); עפ"ג (מחוזי-מרכז) 26271-07-21 אלמחדי נ' מדינת ישראל (4.12.2022); עפ"ג (מחוזי-מרכז) 49476-11-18 זמור נ' מדינת ישראל (15.5.2019) וכן עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 32425-04-23 אל עתאיקה נ' מדינת ישראל (14.6.2023).

אציין כי מרדכי פרץ הורשע בכתב אישום נפרד בסיוע לייבוא הסמים שייבא הנאשם. בית המשפט אישר את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים על כל רכיביו וגזר עליו 17 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 25,000 ₪. באי כוח הצדדים לא התייחסו לענישה הנוהגת באשר לעבירה הנוספת בה הורשע הנאשם של החזקת סם לשימוש עצמי, אלא טענו למתחם כולל. כידוע, הענישה בעבירה זו גם היא נגזרת מכמות הסם, סוגו ונסיבות החזקתו, ונעה בין מאסר על תנאי ועד מספר מצומצם של חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות.

לאור כל האמור ובהתאם לעקרונות ההלימה, הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, הענישה הנוהגת, כמות הסם, סוג הסם ואופן הייבוא שלו ויתר הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, לרבות העובדה כי הנאשם ייבא את הסם בשל לחץ שהופעל עליו על ידי גורמים עברייניים, אני סבורה כי מתחם העונש לו טענה ב"כ המאשימה, הנע בין 15 חודשי מאסר ל-30 חודשי מאסר, הוא מתחם ראוי והולם.

חריגה ממתחם עונש ההולם

סעיף 40 לחוק העונשין, כפי שתוקן במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, התשע"ב-2011, שעניינו הבניית שיקול הדעת בענישה, קובע כי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע ולגזור את עונשו של נאשם בהתאם לשיקולי שיקומו, אם מצא כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם".

אכן, כפי שנקבע ב-עפ"ג (מחוזי-ת"א) 24376-07-14 עמר נ' מדינת ישראל (18.2.2015), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, "שיקום איננו מילת קסם", הוא לא בא להחליף את עיקרון ההלימה, ולא בכל מקרה ומקרה יביא הליך שיקום לחריגה ממתחם הענישה שנקבע. כך למשל, בעניין פס"ד עמר הנ"ל, השיקום התבטא בטיפול ביחידה לנפגעי סמים בעיריית ת"א, ונקבע כי "השיקום במקרה זה אינו יכול לשאת על גבו משקל ההכרעה".

ב-ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל (18.4.2018) נקבע כי סטייה ממתחם העונש משיקולי שיקום תהא מוצדקת רק במקרים בהם קיימים סיכויי שיקום מובהקים. לשם הערכת סיכויי השיקום, יש לשקול, בין היתר, את המוטיבציה שהפגין הנאשם, הליך גמילה, השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים ואינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ודרכי חשיבתו (ראו גם: ע"פ 126/22 מדינת ישראל נ' פלוני (27.4.2022)).

במקרה דנן, אין חולק בין הצדדים כי יש מקום לחרוג בעניינו של הנאשם ממתחם העונש ההולם, שכן, אף ב"כ המאשימה, אשר טענה כי הרף התחתון של מתחם העונש עומד על 15 חודשי מאסר, עתרה לגזור על הנאשם 12 חודשי מאסר בלבד, לאור הנסיבות לקולה והליך השיקום.

לפיכך, אם אדייק את המחלוקת שהתגלעה בעניין זה בין הצדדים, מעבר למחלוקת בנוגע למתחם העונש ההולם, הרי שהיא מתמקדת במידת החריגה ממתחם הענישה שראוי לנקוט בה לאור הליך השיקום שעבר הנאשם - האם היא טוביל להקלה בתקופת המאסר בפועל בלבד או עד כדי הימנעות מהטלת מאסר בפועל והטלת מאסר בדרך של עבודות שירות ואם כך לאיזו תקופה, ובמחלוקת זו יש להכריע.

מפסיקת בתי המשפט, עולה כי במקרים מסוימים, ובעיקר כאלו בהם עבירות הסמים היו ברף גבוה, נקבע כי על אף הליך טיפולי בגינו יש מקום להקל בעונשו של הנאשם, כמויות הסמים וסוגיהם לא מאפשרות הקלה במידה כזו שהנאשם לא ירצה מאסר בפועל. ראו לדוגמה: ע"פ 4536/21 פרץ נ' מדינת ישראל (4.11.2021); ע"פ 8048/19 פיצ'חדזה נ' מדינת ישראל (4.6.2020); ת"פ (מחוזי-ת"א) 53090-10-19 מדינת ישראל נ' כהן (8.11.2022), וכן עפ"ג (מחוזי-מרכז) 47360-10-19 קורן נ' מדינת ישראל (2.5.2021) אליו הפנתה ב"כ המאשימה.

לעומת זאת, במקרים אחרים, ואף מקרים החמורים מעניינו, נקבע כי יש מקום להקל עם הנאשם באופן שירצה מאסר בדרך של עבודות שירות בלבד, נוכח הליך טיפולי משמעותי.

ראו לדוגמה: ת"פ (מחוזי-ת"א) 1574-04-18 מדינת ישראל נ' פלוני (11.5.2020) אליו הפנה ב"כ הנאשם; ת"פ (מחוזי-מרכז) 11608-07-16 מדינת ישראל נ' היימפלד (6.1.2019); ת"פ (מחוזי-ת"א) 26019-02-18 מדינת ישראל נ' פריאל (10.10.2019) וכן ת"פ (מחוזי-מרכז) 15457-09-18 מדינת ישראל נ' קונובלוב (10.8.2020).

כלומר, הבחינה בדבר מידת החריגה ממתחם העונש מתבצעת באופן אינדיבידואלי ובהתאם לנסיבותיו של המקרה הניצב לפני בית המשפט והפרמטרים שפורטו בפס"ד קרנדל (שאינם רשימה סגורה), כשבית המשפט עורך איזון בין הצלחת השיקום אל מול חומרת העבירה. ככל שהעבירה ונסיבותיה חמורות יותר, על מנת שהחריגה לקולה ממתחם העונש ההולם תצדיק הימנעות מהטלת מאסר בפועל, על הנאשם להוכיח שההליך הטיפולי בו הוא מצוי נמצא בשלב מתקדם יותר או כי סיכוי שיקומו גבוהים יותר.

לשם קביעת מידת הסטייה הראויה ממתחם העונש ההולם במקרה שלפניי, אפרט את העובדות הרלוונטיות הכוללות את נסיבות האישיים של הנאשם וההליך הטיפולי, ובהתאם לפרמטרים שפורטו בפס"ד קרנדל - הנאשם, שאינו אדם צעיר, נעדר כל עבר פלילי, זהו מעמדו המשפטי הראשון, ואין לחובתו תיקים נוספים. אירוע ייבוא הסמים בוצע על רקע מצוקה אישית, על רקע לחצים שהופעלו על הנאשם על ידי גורמים עבריינים וחששו כי יפגעו בבני משפחתו, שנלוותה לו התמודדות עם קושי כלכלי משמעותי נוכח הסתבכותו בחובות גבוהים. הנאשם סבל מטראומות בילדותו שלא טופלו ולא עובדו, כפי שמופיע בתסקיר ובמכתב הנאשם מיום 11.9.2024, שמפאת צנעת הפרט לא פורטו בגזר הדין. כבן למשפחה חרדית שעזב את הדת, הוא העמיד פנים במשך שנים מול בני משפחתו כדי שלא ייחשפו לכך שהוא חי כחילוני, חווה משבר גירושין, חי חיים חסרי יציבות והחליף באופן תדיר מקומות עבודה ומקומות מגורים.

הנאשם מצא בסמים מפלט למצוקותיו, קשייו הרגשיים והלחצים שחווה, והשתמש בסמים תקופה ארוכה מאד ובאופן אינטנסיבי, עד אשר בעקבות מעצרו בתיק זה, הוא החליט לערוך שינוי מהותי באורחות חייו ולטפל בהתמכרותו. הנאשם הודה במיוחס לו עוד בחקירתו במשטרה. הודאתו המידית של הנאשם מבטאת נטילת אחריות אמיתית וכנה על מעשיו. בהמשך, הנאשם לקח אחריות על מעשיו בפני שירות המבחן וגורמי הטיפול, תוך שהעמיק בבחינת הרקע לבעיית התמכרותו לסמים ודפוסיו הבעייתיים.

כמו כן, הנאשם הודה במעשיו גם בבית המשפט והודאתו זו הובילה לחיסכון בזמן שיפוטי. בדברו האחרון בטרם גזר הדין הביע הנאשם חרטה עמוקה על מעשיו, ולהתרשמותי היא לא נאמרה "מן השפה ולחוץ". הנאשם שהה במעצר מאחורי סורג ובריש שלושה חודשים, כשחלק ניכר מתקופה זו היה לצורך בחינת שילובו בקהילה הטיפולית, אף שעמדה לפניו האופציה לאיזוק אלקטרוני.

הנאשם השתלב בקהילה הטיפולית, ומיום קליטתו הוא נענה לכללי המקום, ביצע את המוטל עליו ושיתף פעולה בטיפול הפרטני והקבוצתי. הודגש כי הנאשם הביע מוטיבציה לטיפול ורצון לשנות את אורח חייו בסיוע גורמי הטיפול, הכיר בנזקקותו לטיפול מעמיק והעמיק בתכנים הטיפוליים ובמטרות שהציב לעצמו. לאחר שהנאשם שהה בקהילה הטיפולית הסגורה במשך כ-9 חודשים ועשה חיל בהליך השיקום, אף המאשימה לא התנגדה להמלצת שירות המבחן למעבר הנאשם להוסטל.

לאחר שהות של כארבעה חודשים בהוסטל, ולמעשה מאז ועד היום, נמצא הנאשם במעקב של היחידה להתמכרויות בעיר אופקים, משולב בתכנית טיפולית שנבנתה עבורו, עובד אצל מעסיקו, וכן פנה לאחרונה למאמן אישי, לפסיכיאטר לשם בחינת מצבו הנפשי והשתלב בעמותת "STEPS" לטיפול בהתמכרויות.

ניכר כי לאורך כל ההליך המשפטי הפגין הנאשם מוטיבציה גבוהה להשתקם, הביע מחויבות ורצינות להליך הטיפולי והשלים בהצלחה את ההליך בקהילה הטיפולית ונגמל מהתמכרותו לסמים.

הנאשם הצליח לשמור על רצף תעסוקתי עת שולב בעבודה בחלקו האחרון של הליך השיקום, והוא עובד לשביעות רצונו המלאה של מעסיקו, שמצא לנכון להתייבב בדיון בו נשמעו הראיות לעונש והיו בפיו שבחים לגביו.

היום התקבל מכתב מאת עו"ס אליו גיגי מהיחידה לטיפול בהתמכרויות באופקים, המדווח כי הנאשם מתמיד להגיע פעם בשבוע, משתתף בפעילויות החברתיות של היחידה, מגיע למפגשי N.A, שומר על ניקיון משימוש בסמים, עובד וחותר באופן ראוי להערכה לשיפור הקשר שלו עם ילדיו. עו"ס גיגי התרשם כי לנאשם מוטיבציה גבוהה להמשיך ולהתקדם בתחומים אותם זנח במשך שנים, ואנשי הטיפול ביחידה מאמינים בו וימשיכו ללוות אותו בהמשך מסע ההחלמה שלו.

מכל האמור לעיל, קיימות אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות הנאשם ובדרך החשיבה של הנאשם, כעולה מהאמור בתסקיר שירות המבחן ומעדות עדי האופי והמסמכים שהוגשו.

משכך ניתן להתרשם כי הנאשם עבר תהליך טיפולי ארוך ומשמעותי, על כל שלביו, תהליך אשר היה אפקטיבי עבורו, ערך שינוי חיובי באורחות חייו, ובכלל זה גמילתו מסמים, וכיום ניתן להצביע על פוטנציאל שיקומי גבוה.

בנסיבותיו הייחודיות של הנאשם, נראה ששיקולי השיקום מטים את הכף ומביאים למסקנה לפיה קיימת הצדקה לחריגה לקולה ממתחם העונש ההולם, באופן שייגזר על הנאשם עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. ענישה כזו תהווה תמריץ חיובי עבור הנאשם להתמיד בדרך חיים נורמטיבית, בעוד שענישה בדמות מאסר בפועל כעתירת המאשימה, תקטע את דרך השיקום המשמעותית בה פסע הנאשם עד כה, ואף עלולה לפגוע בה באופן קשה, לרפות את ידי הנאשם, לדרדר את מצבו וחלילה לגרום לו לחזור ולהשתמש בסמים. כמו כן, ענישה כזו עלולה לשדר מסר שלילי לאחרים המשולבים בקהילה הטיפולית לגמילה מסמים, שבדומה לנאשם מעוניינים לחזור לדרך הישר ועושים מאמצים של ממש לפעול לשם כך.

החלטה זו שלא לשלוח את הנאשם למאסר בפועל, עולה בקנה אחד עם דברי בית המשפט בפס"ד קרנדל, לפיהם יש "להקפיד על כך שהבחירה בעונש לא תפגע באופן ממשי בסיכוי השיקום" (סעיף 22 לפסק דינה של כב' השופטת דפנה ברק ארז).

לעניין זה נתתי משקל גם לעובדה שהנאשם שהה במעצר של ממש שלושה חודשים כמפורט לעיל, תקופה שלא תילקח בחשבון לעניין תקופת המאסר שירוצה הנאשם בדרך של עבודות שירות, וכן כי שהה תקופה ארוכה בתנאים מגבילים אותם לא הפר.

בנוסף, יש לתת משקל לעמדת שירות המבחן לפיה יש להימנע מעונש של מאסר מאחורי סורג ובריה, הגם שמדובר בהמלצה בלבד.

אני ערה לקשיים הכלכליים בהם נתון הנאשם, העובדה כי עליו לשלם מזונות לילדיו ורצונו לפתוח פרק חדש בחייו ויחד עם זה, יש לתת בענישה גם משקל ראוי לחומרת העבירות בהן הורשע, ומשכך להעמיד את עונשו על תקופה משמעותית אותה ירצה בדרך של עבודות שירות ולא להסתפק בתקופה קצרה כהמלצת שירות המבחן. לאור האמור, באיזון בין השיקולים השונים, אני סבורה כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן (באופן חלקי כפי יפורט להלן), קרי, להטיל על הנאשם מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות ל-8 חודשים, לצד ענישה נלווית בדמות מאסר מותנה משמעותי ומרתיע, ומתן צו פיקוח שיבטיח את המשך הטיפול באופן אמבולטורי ביחידה לטיפול בהתמכרויות. צו פיקוח יאפשר גם לבית המשפט לפקח על התמדתו של הנאשם בהליך השיקומי, ובמקרה וחלילה הנאשם יבצע עבירה נוספת או לא ישתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן ניתן יהיה להפקיע את צו הפיקוח ולגזור את דינו מחדש. כמו כן, יש לפסול את רישיון הנהיגה של הנאשם על תנאי, ולהטיל עליו קנס בהתחשב במצבו הכלכלי וביתר רכיבי הענישה שהוטלו עליו וכן צו חילוט. לא מצאתי לנכון להורות על פסילת רישיון של הנאשם בפועל, מאחר שהוא נגמל משימוש בסמים ונמצא במעקב גורמי הטיפול, ומשכך אין הכרח בפסילת רישיון הנהיגה אשר תפגע באפשרותו לעבוד.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א) מאסר לתקופה של 8 חודשים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, החל מיום 24.11.2024 בעיריית אופקים, רחוב הרצל 40, אופקים, 5 ימים בשבוע, לפי טווח השעות המתאפשר בחוק. בערבי חג וחול המועד הנאשם יועסק במקום העבודה וגם אם לא עבד באותו יום, בין מסיבותיו ובין מפני שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא. הובהר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח ובביקורות הפתע, וכי כל הפרה בעבודות השירות או ביצוע עבירות נוספות, יביאו להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר ממש. על הנאשם להתייצב ביום 24.11.2024 שעה 08:00 לצורך קליטה והצבה בפני המפקח על עבודות השירות, יחידת ברקאי, שלוחת דרום.

הממונה על עבודות השירות מתבקש להתחשב בטיפול בו מצוי הנאשם, ולאפשר לו לצאת לטיפולים בהם הוא משולב בהתאם לאסמכתאות שיציג הנאשם והמלצת שירות המבחן.

ב) מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מהיום כל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

ג) מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מהיום כל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון.

ד) הנאשם יעמוד בפיקוח של קצין מבחן, כאמור בפקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, לתקופה של 12 חודשים, שתחילתה היום, ויפעל בהתאם לתוכנית הטיפולית, להנחיות ולפיקוח שירות המבחן.

הנאשם מוזתר על ידי בית המשפט כי אם לא ימלא אחר צו המבחן מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת בתקופת המבחן, בית המשפט רשאי לגזור את עונשו מחדש ולהטיל עליו עונש בגין תיק זה, בנוסף לעונש שנגזר עליו.

ה) קנס בסך 10,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 1.11.2024. הקנס יועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, וניתן יהיה לשלמו בתוך שלושה ימים מיום גזר הדין באחת הדרכים המפורטות באתר המרכז.

ו) אני פוסלת הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים, פסילה על תנאי, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים.

ז) לבקשת המאשימה ובהעדר התנגדות מטעם ההגנה, אני מכריזה על הנאשם כ"סוחר סמים" בהתאם להוראות סעיף 36א(ב) לפקודת הסמים המסוכנים, ומורה על חילוטם של הכספים שנתפסו בחזקת הנאשם: 6,200 ₪ ו-640 יורו, לטובת קרן החילוט כאמור בסעיף 36ח(א) לפקודת הסמים המסוכנים.

ניתן צו כללי למוצגים. הסמים יושמדו.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות בשב"ס ולשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום, כ"ב אלול תשפ"ד, 25 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.